

Forslagets Virkning vil saaledes blive den fuldkommen urimelige, at i jo højere Grad en Ejendom har Brug for Korn til Foderanvendelse, desto mindre vil der blive til Raadighed i dette Øjemed. Medens omvendt Ejendomme, hvor der er ringe Anvendelse for Foderkorn, vil blive forholdsvis gunstigt stillede.

Særlig ubilligt bliver dette Forhold ved den i Forslagets § 7 tilføjede Straffebestemmelse, der idømmer en Bøde paa 5 Kr. for hvert hkg., der mangler i Leveringspligtens Opfyldelse, dog ikke naar 45 pCt. af Arealet er dyrket med Korn. For det mindste Landbrugs Vedkommende vil denne Bestemmelse ganske vist aldrig kunne komme til Anvendelse paa Grund af Ligningspligtens Reduktion ved Indførelsen af 3 000 Kr.s ligningsfrit Fradrag i Jordværdien. For de største Landbrug heller ikke, fordi der paa Hovedgaardene saa godt som altid er mere end 45 pCt. af Arealet dyrket med Korn. Det samme gælder de omtrent kvægløse Landbrug, som ogsaa de Ejendomme, der under Krigen har været Genstand for „Gaardslagting“. Men paa det overvejende Flertal af mellemstore Landbrug er Kornarealet under 45 pCt. Brugere af disse Ejendomme vil, da det ved Høstaarets Begyndelse sandsynligvis vil være umuligt for de fleste af dem at skønne, hvorvidt de overhovedet er i Stand til at opfylde den foreslaaede Leveringspligt, være nødsagede til inden 1. September at anmode om den Kontrol, som man dog fra alle Sider har været enig om at anse for umulig at gennemføre, og som derfor er et Onde, der avler Misfornøjelse og Demoralisation. Og et stort Antal Ejendomme blandt dem, der har opretholdt deres Kreaturbestand og deres sædvanlige normale Sædskitte, vil derefter, naar Staten har borttaget hele deres Kornavl med Fradrag af kun 15 hkg pr. Hest og Saasæd, kunne risikere en Bøde for, at der ikke kan tages endnu mere, en Bøde, som de ret beset kun er ifaldet, fordi de har dyrket Foderafgrøder for at opretholde Kreaturholdet med dertil hørende Smør- og Flæskeproduktion; af samfundsmæssige Hensyn burde Kornloven paa det Trin af Krigssituationen, hvor vi nu befinder os, snarere begunstige Produktionen af Smør og Flæsk til Afværgelse af den truende Fædtnød.

Til Støtte for den i § 7 foreslaaede Fremgangsmaade anfører Indenrigsministeren i Bemærkninger til Forslaget følgende:

„De Jordbrugere, der ikke vil kunne opfylde deres Leveringspligt, fordi de har valgt at dyrke andre Afgrøder end Korn i større Omfang end normalt, og som maa antages at gøre dette ud fra den Betragtning, at anden Avl er økonomisk fordelagtigere for Bedriften, bør svare en Afgift“...

Denne Begrundelse er ikke overensstemmende med de virkelige Forhold, og den deri indeholdte Sigtelse er uberettiget. Den dyriske Produktion har i Sammenligning med andre Produktioner indenfor Landbruget hidtil under Krigssituationen haft en Askepots Stilling og arbejder navnlig i Øjeblikket med den fuldstændige Standsning af Foderstofforsørgelsen under meget uheldige Vilkaar. De Jordbrugere, der ikke vil være i Stand til at opfylde Leveringspligten ifølge Forslaget, er netop dem, der uden Hensyn til den øjeblikkelige Pengefortjeneste har stræbt efter at opretholde det normale, hvorimod de Landmænd, der har givet efter for Krigssituationens Eristelser og har forandret deres normale Driftsform, vil have forholdsvis let ved at opfylde Leveringspligten.

For de magre Egne, hvor Jordbundsforholdene er i særlig Grad daarligt skikkede til Kornavl, indtager Foderafgrøderne og Husdyrholdet en særlig fremskudt Plads i Driftsordningen, og en Bødebestemmelse for et Kornareal, der er under 45 pCt. af hele Arealet, øver derfor Vold mod disse Egnes af de naturlige Forhold fremgaaede Driftssystemer. Disse Egne har desuden en i Forhold til deres Kornfold høj Jordværdi, fordi Jorden der fortrinsvis vurderes efter dens Evne til at frembringe Roer og Græs.

Det foreliggende Forslag vil, hvis det vedtages uforandret, virke som en Tvangslov til Udvidelse af Kornarealet paa Grovfoderafgrødernes og dermed Husdyrholdets Bekostning.

Fra alle Sider erkendes det, at det Fænomen, der betegnes som „Gaardslagting“, er i høj Grad skadeligt, og af Landbrugsministeren er der for nylig fremsat Forslag om at hindre denne Ødelæggelse af Besætningerne. Men en Kornordning som den foreslaaede vil langt stærkere end Ejendomshandlernes Afklødning, der dog indskrænker sig til de i Handel omsatte Ejendomme, virke